

தீரவிட நாடு

விலை
அறு
2.
சிலைஸ்
15 சதம்

மலர் 10

27-4-52

இதழ் 43

“நீக்க ஜமீன்தார் ஆனதற்காக உங்களுக்கு மரியாதை செய்ய வந்திருக்கிறார்கள்!”

“தெரியுது தெரியுது...இந்தாங்கப் பா—இந்த ஜமீன்தாரை நல்லூரில் விழுமென்று நான் நினைக்கவேயில்லை. அந்தப் பாசி, உங்கப்பணிய எஜமான் வடிவிலே கட்டின்கொடுக்க வழியில்லாதே! இதைக் கட்டிட்டுப் போனான், என்னைமேலே”

மாறாது—மறையாது. பச்சோந்தி யிருக்கிறதல்லவா? இடத்துக்கு இடம் நிறத்தை மாற்றிக்கொண்டு அகைப்போல சமயா சந்தர்ப்பத்துக்கேற்படி சபாவத்தை மாற்றிக்கொள்ளும் மனிதராகம், இது! இந்த நடிப்பு, ஏன் தெரியுமோ! சிறிக்கொத்தும் பாம்பு பதுங்கிப் பதுங்கிப் போவதென்? தடி தன்மீது தாக்காமலிருக்கத்தானே! அதைப்போல, சமயம் வரும் வரை, இந்த

வேதாசலமுதலியார், உடனே ஜமீன்தாரைத் தழுமுடியாவிட்டார், கதைப்படி. எடப்பு முழுக்குவார்? ஜமீன்தார்பட்டம் இலேசா, என்ன! அதிலும், எதிரையோ நான், எதிர்பார்த்ததாச்சே! ஆசை அகத்திலிருந்தாலும் அதை வெளிக்கூட்காட்டிக்கொள்ளாமலிருப்பது, திவேகம், என்றொரு கருத்து, அந்த ரகத்தாரிடம் உண்டு. கூடைக்காரியின் ‘முல்லையோ முல்லை’ என்ற கூவலைக் கேட்டு ஆவலோடு, ‘என்னம்பா! முல்லை எப்படி?’ என்று தெருக்கோடியிலிருந்து ஓடிவந்துகேட்

தள்ளாத வயது

“இந்த ஜமீன் அவர் கையை விட்டுப் போனது காரியாத்ரா புண்ய மின்று ஊர் பூராவும் சொல்லுதுங்க”

“அது சரி...நீக்க, அவன் தலையிலே மின்காய் அறைச்சமாதிரி என் கிட்ட நடந்துகொடுக்க...”

“வேலைக்காரி” படத்திலே கண்டிருப்பீர்கள் இந்தக் கடினியை! மார்க்சிலே மணியாரம் கிடக்க, காதினே வைரம் ஜோலிக்க, கருத்த மிசைகள் உதடினை மறைக்க, கையிலே பச்சைக்கல் “டால்” வீச, படா படாபுத்துடன் பேசிய வேதாசலம் ஜெயன் தனக்குக் கிடைத்தது, ‘புதிய தொல்லை’ என்பதைப்போல, புருவத்தை நெரித்துக்கொண்டு, கூறினார் “ஜமீன் எந்ததலையிலே விழுமென்று நினைக்கவே” என்பதாக. மனிதர்களினால் இந்த கிடுக்கிடுக்கத்தை, எத்தனையகியிருப்போரிடமே காணமுடியும். புலி மாறாக நடிக்கும் நரி ஆடாமையுமீ பாய்ப்புறுதுபோல் கிடக்கும்! ஆலை, இந்த நடிப்புக்கான, கூறும்,

பொல்லாத வேலை

—[அண்ணல்]—

சாகசப் பேச்சாலேயே காலத்தைக் கடத்தும், ரகம் இது.

கிட்டிற்கு வந்த புது மாப்பிள்ளை கோணிக் கோணி பேசுவதைப் பார்த்திருக்கிறோம் — “மிடாயை இலையில் வைத்தால், “கொஞ்சம்!” என்று, கூறுவான். “நெய் கொஞ்சம் போடு!” என்று மாயியார்க்கறினால், “வேண்டாம்!” என்று, உடம்பை வளைத்துக் கொண்டு சொல்லுவான். என்ன அர்த்தம் இதற்கு? மாப்பிள்ளைக்கு “ஸீட்டிட்டு” நெய்யும் பிடிக்காதென்பதல்ல! அப்படி கூறுவதுதான் ‘தன்னை மதிக்குப்படி’ செய்துகொள்ளும் வழி என்று நினைப்பு அவனுக்கு. மாப்பிள்ளை, “குண்டோதரன்” என்று கூறுவதையா கிறும்புவான்? இதைல்லாம், அந்த நேரத்திற்கான நடிப்பு நமீன் வந்தது, ஏதோ ஒரு ‘புதியதொல்லை’ எனப் பேசினார்

டால், அவன், ஏற இறங்கப்பார்த்து விட்டு தன்னிடம்போல கிடைக்கொள்வான். கேட்காதது போல் போய்க்கொண்டிருந்தால் அவளே வலுவில் வந்து ‘வேணுங்களா, பு!’ என்று கேட்பான். இந்த உண்மையை, அறியாதவர் என்று கூற முடியும், அன்பர் ஆச்சாரியாசார்! அதிலும் ‘வயதானவன், வயதானவன்’ என்று வேறு சொல்லிக் கொள்கிறே! வயதான மனிதருக்கு, இந்த அனுபவம் ஒன்றும் சொல்லி வா வேண்டியதில்லையே! அதனால்தான், அடிக்கடி கூறிக்கொண்டிருக்கிறார் — தானே தனியாக உட்காராத கொண்டல்ல யாரையாவது சந்திக்கும்போதுதான், பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுகிற சேர்த்திலும், “என் தலையில் எப்படியோ கட்டிவிட்டார்கள் இப்போது!” என்கிறார் — உட்காட்டி மூலத்திலே தன்னைக் கொண்டு வரத்

கழகத் தொழர்கள் பார்வைக்கு

திலை உலவிய வசிஷ்டர் சொல்லியிருக்கலாம், 'இந்தாண்டு முனிபுக் கவரே—ஆயோத்தியாபுரி ராஜ்யம்' என்று தசரதன் ஒப்படைத்திருந்தால். ஆச்சாரியார் வசிஷ்டரால் "வந்தா" கந்த "வாக்ஷம்" மூலம் உயர்ந்தவர்! பலப்பல பதவிகளில் அமர்ந்திருந்து அனுபவித்தவர். இப்போதும், அந்தப் பதவிகளுக்கு 'வட்டியாக' மாதமாதம் ஆயிரம் ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்! வடகயிற் பத்திரங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு, மகன் 'அப்பா கரியா—ஒவ்வா' என்று கேட்க, 'கா சிம்மா! என்ன சேதி இன்று. 'என்றப் பத்திரங்கயில்' என்று விசாரித்தவிட்டு, மாணிக்கக்குப்பின்னால் 'வாழை போட்டால் என்பபாடு' என்று தோடடக்காரனைக் கேட்டுவிட்டு, 'வந்தானே, கல்வி' என்று வியாபகேட்டுக் கொண்டு, வாய்க்கிலை செல்லும் மோட்டர்வாயும் ரிக்காவையும் பார்க்குகொண்டிருப்பார். முனி அவர் மூன்று துறந்தறந்தவருமல்ல, ஆச்சாரியார்! அவரது ஜாதகமே, எப்படியெப்படி இருந்திருக்கச் செய்திருக்கிறது அவரை, தெரியுமோ? சேலத்திலே வக்கீல், கார்தியாருக்கு சம்பந்தி சென்னைக்கு முதல்மந்திரி, 'ஆகண்டி'போது அஞ்சாதவாசம், உடனடியில்லியல் மந்திரி, வக்கீதாக்கு கவர்னர், பிறகு கவர்னர் ஜனரல்! சொல்வாக்குள்ள பதவிகளில் எப்போதும் இருந்து வருபவர். பவனிவாய் பலரும், தம்மொன்றே கேட்க ஒரு சும்பாளம், எப்போதும் இருக்கும்படியும் அவரைச்சுற்றி அத்தகையவர் அவர். அவரை எப்படிச் சொல்ல முடியும், எல்லாந்தறந்தவர், என்பதாகி முடியாத, முடியாது எனினும், ஆச்சாரியார், தம்மைப் பிறர் அவ்விதமே கருதவேண்டும் என்று ஆவனப்படுகிறது, இப்போது ஆபாசத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டு,

"தள்ளாத வயதில் இப்போல்வாத வேலை!"
என்று முகாரி பாடவிரும்புகிறார்—
அது மோகனம் என்பதை நாமெல்லாம் அறிபவம் என்றினைவுடன்.
வெகனம் என்பது முகாரியாக முடியும்! 'அந்தியபாலத்தில், ஏதோ, ராமாயணம் பாரதம் இப்படி 'புணய' விஷயங்களைப் படித்துக்கொண்டு காலத்தைக் கழிக்கலாம்' என்று இருந்ததாகவும், ஆனால், சிக்கிக்கொண்டிருந்ததாகவும், பேசுகிறார் விட்டுவிட்டுப் பேசுகிறார்—அடிக்கடி பேசுகிறார்—எவரும் கேட்காமலே பேசுகிறார். மாததிலேயிருந்த கவி, தானுகவேயிருந்து இல்லம் தேடி, எவர்கையிலும் அகப்படாது கேரே வாயில் வந்துவிருந்தது. 'என் செய்வேன்? கடிக்கவேண்டிய தாயிற்ம்!' என்று எவரோனும் கூறினால் தைகொட்டிச் சிரிப்பீர்கள்! இப்போது, இவர் சொல்கிறார் இப்படி. சென்னை முதலமைச்சர்பதவி, தேடாது கிடைத்தகனியாம்! இங்கு கட்டுடம் ஒப்புக்கொள்வோம். 'கனி யிது தீது. கந்தமூலாதிகளைத் தவிர வேறெதுவுமில்லை. பதவி ஒரு மாயபிசாசும் என்று எண்ணிக்கொள்ளுங்கள், எப்படி கனியை நுகரிக் ஆல் பிறக்கமுடியும்? சதை கவிலே படித்திருக்கிறோம்—கண் மூடி—கந்தவம் புரிந்தான் முனி புகுவன் அவனை மயக்க ஆரம்பையும் ஊர்வசியும் சென்று ஆடினர்; மயக்கினர். 'மம்மதரூபா, மையலாரனோம்' எனப்பாடினர். எனினும், முனிசிரோஷ்டர்—மயக்கினரில்லை, என்பதாக. ஆனால் நமது 'ராஜரிஷி' ஆரம்பமையக்கண்டதும் ஆவனோடு அவனைத் தாடியினைத்துக்கொண்டு 'என் செய்வேன்?' என்று நம்மபு

தி மு. க. தலைமை நிலையம் சென்னை யிலிருந்து பணியாற்றத் தொடங்கியிட்டது. தலைமை நிலையத்திலிருந்து, கழகக் காரியங்களில் கவனிக்க, தனி அலுவலரான ரிப்பிக்கப்பட்டுள்ளார். இனி கழகசம்மந்தமானக் கடிதங்கள், மணியார்டர்கள், மற்றும் எல்லாவிதமான அஞ்சல் தொடர்புகள் சென்னை முகவரிக்கே செய்யவேண்டும். உறுப்பினர் புத்தகம் பெற்றுள்ளவர்கள், புதிதாக பெற விரும்புவோர் எல்லோரும் சென்னைக்கே எழுத வேண்டுமென்றும். தினந்தாள் நிதி, உறுப்பினர் சந்தா இவை சென்னைக்கும், மஜித் குடும்ப பாதுகாப்பு நிதி மட்டும் காஞ்சிபுரத்திற்கும் அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்றும் தலைமைநிலைய வெளியீடுகளான சட்ட திட்டம், தீர்மானங்கள் ஆகிய புத்தகங்கள் சென்னை தலைமை நிலையத்தில்தான் இனி கிடைக்கும். இனி கழக சம்மந்தமான எல்லா கடிதங்களும் பொருப்பாளர், தி. மு. க. தலைமை நிலையம், 24, சூரியநாராயண செட்டித் தெரு, ராயபுரம், சென்னை என்ற முகவரிக்கு எழுதுங்கள்.

யும்! 'அந்தியபாலத்தில், ஏதோ, ராமாயணம் பாரதம் இப்படி 'புணய' விஷயங்களைப் படித்துக்கொண்டு காலத்தைக் கழிக்கலாம்' என்று இருந்ததாகவும், ஆனால், சிக்கிக்கொண்டிருந்ததாகவும், பேசுகிறார் விட்டுவிட்டுப் பேசுகிறார்—அடிக்கடி பேசுகிறார்—எவரும் கேட்காமலே பேசுகிறார். மாததிலேயிருந்த கவி, தானுகவேயிருந்து இல்லம் தேடி, எவர்கையிலும் அகப்படாது கேரே வாயில் வந்துவிருந்தது. 'என் செய்வேன்? கடிக்கவேண்டிய தாயிற்ம்!' என்று எவரோனும் கூறினால் தைகொட்டிச் சிரிப்பீர்கள்! இப்போது, இவர் சொல்கிறார் இப்படி. சென்னை முதலமைச்சர்பதவி, தேடாது கிடைத்தகனியாம்! இங்கு கட்டுடம் ஒப்புக்கொள்வோம். 'கனி யிது தீது. கந்தமூலாதிகளைத் தவிர வேறெதுவுமில்லை. பதவி ஒரு மாயபிசாசும் என்று எண்ணிக்கொள்ளுங்கள், எப்படி கனியை நுகரிக் ஆல் பிறக்கமுடியும்? சதை கவிலே படித்திருக்கிறோம்—கண் மூடி—கந்தவம் புரிந்தான் முனி புகுவன் அவனை மயக்க ஆரம்பையும் ஊர்வசியும் சென்று ஆடினர்; மயக்கினர். 'மம்மதரூபா, மையலாரனோம்' எனப்பாடினர். எனினும், முனிசிரோஷ்டர்—மயக்கினரில்லை, என்பதாக. ஆனால் நமது 'ராஜரிஷி' ஆரம்பமையக்கண்டதும் ஆவனோடு அவனைத் தாடியினைத்துக்கொண்டு 'என் செய்வேன்?' என்று நம்மபு

பார்க்கிறார்—ஏதேதோ பேசுகிறார். பதவி ஆரம்பக்குப் பல்லினித்து விட்டு 'பாமன்' தயவை காடிக்கிடந்தேன்—பாபிகள் இவரை அனுப்பி விட்டனர். என்செய்வேன்—மயக்கி விட்டேன்!' என்று கூறுகிறார். கனி, கிருமபாது வந்தபார் பதவி, தேடாது கிடைத்தகனாம்!

வேலைக்காரி வேதாசலத்தைப் போல, 'கிருமபாது கிடைத்தகனி' யாகப் பதவியைப்பற்றிக் கூறுகிறார். அதேபோலத்திலும், 'என்னமோ! என் தலையிலே முந்தாவிட்டது. ஏறம்கொண்டுவிட்டேன். நீங்களெல்லாம் ஒத்தழைக்க வேண்டும்' என்று கூறுகிறார். ஒத்தழைக்க வேண்டுமாம்!—எவ்வித ஒத்தழைப்பு என்று கிளக்கவில்லை நமக்கு. வரி மேல் வரி கேட்போம்—கூசாது போசாது கொடுக்கவேண்டும் என்கிறோகோ! பட்டினி பாவலாம்—'என்' என்று கட்டகாமலிளுக்கவேண்டுமாம்! 'ஐயா, கன்னார்க்கட்டெ பெருத்தவிட்டேன்—கஷ்டப்படுத்தி கிறார்' என்று மக்களே—இதெல்லாம் கூறக்கூடாது துறந்துவிட்டது. இங்கு வென்று விளக்கவில்லை, அவர். ஒத்தழைக்க வேண்டுமாம்!—என்ன பொருள் இதற்கு? மக்கள் ஒத்தழைப்புதான் மறக்கவா செய்கிறார்கள். இங்கிலாந்து சர்க்காரனோ, மக்களுடன் ஒத்தழைப்பதில்லை. இங்கிலாந்து, 'பதவி கிருமபாத' பக்கர், மக்களைப்பார்த்து 'சர்க்காருடன் (9-ம் பக்கம் பார்க்க).

* தம் கழக உறுப்பினர் கோகையே

“சிறைய சம் பாதிக்கலாம்” இந்த ஆசையோடு, அயல்

ஐயோ! இதுவா, நம் கதி?

மலையா வகுஞ் வாழச் சென்ற நம்மவரைப் போல்

நாடுநோக்கி குடியேறவோர், இங்கு மட்டும் என்றால், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இருக்கிறார்கள். திரைகடல் தாண்டி திரையியத் தேடச் செல்லும் ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களையும், வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் நமது மக்களையும் ஒப்பிட்டால் பெருந்த விந்தியாசம் ஒன்று விளங்கும். நராலிவிருந்து இங்கே வருபவன் ‘நராலிஜடல்’ வைத்துக்கொண்டு சுகமாகப் பிழைக்கிறான். சைனாவிலிருந்து வருபவரோ, துணிக்கடைகளும் சலவைச் சாலைகளும் வைத்துக்கொண்டு, உல்லாசமாக வாழ்கிறார்கள். இங்கிலாந்திலிருந்து வந்தவரோ, ஆலைகளிலும் சியாபா ரிலை யங்களிலும் சுகபோகத்தோடு இருக்கிறார்கள். இங்கே வருவோருக்கு துன்பம் இங்கிருந்து வெளிநாடுகளுக்குப் போகும் திராவிட மக்கள், ஓட்டல் முதலாளியாகவோ, துணிக்கடை அநியாசகனவோ, இருக்கிறார்களா என்றால், பதில் பரிதாபமானது. ‘பார்ப்பு லாய்’ வைக்கும் நாவிலிச் சகோதரர்களால், பலர், தச்சுத் தொழில் புரிந்து சம்பாதிக்கும் ஆசையோடு பலர், நகை செய்யும் ‘தொழில்’ முதலாகக் கொண்டு போவோர் பலர், உடலிலும் மனதை உழைப்பைக் காட்டி வாழும் கோக்குடன் பெருந் கூட்டம்—இவ்வீத நிலையில்தான் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லுகிறார்கள், நமது மக்கள். பம்பாயிலிருந்து செல்லும் மார்வாக்கூட பாடேபாயாக வாழ்கிறார்கள்—ஆனால் கு. ஆனம் பரிதாபத்துக்குரிய நம்மவரோ! சப்பாநகரிகளிலும், தேயிலைத் தோட்டங்களிலும், கூலிவேலைகளிலும், திறை முதல்க்களில் முட்டை துக்கிகளாகவும் இருக்கின்றனர்.

வெளிநாடுகளில் சென்று உழைக்கும் கூட்டத்தில் இருப்போர், நம் மார்தான்.

நெற்றி யிப்பவை நிலத்தில் சிழும் பாடுபடும் இந்த உத்தமர்களை, அந்தந்த நாட்டு சர்க்காரர்களும், மிக அஸ்திபுமாக நடத்தி வருகின்றனர்.

ஏழை—அவன் கண்ணிருக்கு மதிப்பேது? மரடமாளிகைபின் உயரத்தக்குத்தானே இன்று மதிப்பும் புகழும் எனவே, ‘ஏழை அவன் என்ன செய்தால் என்ன?’ என்ற மிகுந்தோடு நடக்கிறார்கள், வெளிநாடு அரசுபித்தார்.

இந்த கிசித்திரப் போக்கால் நம் மவர்படும் அல்லல்களை, அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறோம். தாக்கமுடியாத தொல்லைகள் மட்டுமல்ல, பலர் சாகடிக்கவும்படுகிறார்கள்! சட்டமிழித்த நாடுப்படுகிறார்கள்—பிணமாகப்படுகிறார்கள்.

வாழச் சென்றோர்!—வதைபடுகிறார்கள். பாடுபடுவோர்!—பதைக்கிறார்கள். இந்த தனித்தேயனம், மலையாவில் உச்சகட்டத்திலிருக்கி

றதுதான், வெள்ளையர் கூட்டமும், ஆனால், பரங்கியர் அங்கே முதலாளிகள்! நம்மவரோ அவருக்குப் பயந்து கிடக்கும், ‘பாதசாரிகள்’!

மலையா யிலுள்ள பலப் பல சப்பர் தோட்டங்கள் வெள்ளையர் வசமே இருக்கின்றன. குடியேறி கொண்டாட்டம்போடும் வெள்ளைக் கூட்டம் கொள்ளை லாபத்தோடு வாழ்கிறது—வாழ்கிறதா?—அந்த நாட்டையே ஆட்டிப் படைக்கிறதாமலையோ, பல சிறு சமந்தனங்கள் கொண்ட இடமாதும். இந்த சமந்தனங்கள் கொண்ட பெடரேஷன், பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் பிடியிலிருக்கிறது. என்னவேடிக்கைபடுகிறது! வாழச்சென்று உழைத்து உலுக்கும் நம்மவர் பிணமாகிறார்கள்—உழைக்காது வாழ்வோர் ஊரானுகிறார்கள். ஊரானவதோடு மட்டுமல்ல, தமது உல்லாசத்துக்கு உறு செய்கிறபுத்தாக் கூறி நம்மவர் பிணமாகும் சித்தப்புகளை உண்டாக்கிக் கொண்டுமிருக்கிறார்கள்.

மயூனியூன்கள் பெருந்தவிட்டார்கள்!—என்பதாகக் கரணம் சொல்லி, ஏழைகளைச் சுட்டுக் கொன்று வருகிறது, வெள்ளை நிற ஏகாதிபத்யம். அதற்கான பல ‘ஆட்கொல்லி சட்டங்களையும்’ வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சட்டத்தின் பெயரைப் பார்த்தீர்களா? ‘ஆட்கொல்லி’

இந்த ஆட்கொல்லி சட்டத்துக்குப் பரியான திராவிட மக்கள், மிகப் பலராகும். கையில் ஆயுதம் வைத்திருந்தாலே மரண தண்டனயாம்—இந்த மனிதவெறிப் போக்கைக் கண்டு நாம் கண்ணீர் சிந்தியிருக்கிறது. அடிக்கடி, நமது சகோதரர்களின்

“மலையா அரசாங்கம் மயூனியூனில் ஒழிப்பு என்ற பெயரால் அங்கு குடியேறியிருக்கும் நிரபாய நிகளான திராவிடர்கள் பலரைத் தூக்குமேடைக்கு அனுப்பியும் சிறையில் அடைத்தும் தண்டனைக்குள்ளாக்கியும் இன்ன பிற அடக்குமுறை வெறிச் செயல்களால் கொடுமைசெய்து இழைத்தும்வருவதை வன்மையாகக் கண்டிப்பதோடு அவர்களிடே கிசித்திருக்கும் அத்துமீறிய அடக்குமுறை உத்தரவுகள் வாயில் வாங்கி அவர்களுக்கு நீதி வழங்கவேண்டும் என்றும் இப்மாதோடு கேட்டுக் கொள்கிறது”

என்று சென்னை முதல் திரு. க. மாநாட்டில் நாம் சிறைவேற்றிய தீர்மானத்தாக, அடக்குமுறையில் சினைத்தோடும், மலையா சர்க்காருக்கு, மீண்டும், அறிவுறுத்துகிறோம். மேற்படி தீர்மானத்துக்குப் பிறகு, துக்கிலே நின்ற நாளுக்குக் கண்ணையா விடுதலை பெற்றதைக் கண்டோம். இப்போது நாம்! இவரது உபயோகம், நமது ஏகாதிபத்த குரல், பெற்றுத் தந்திடலாம். ஆகவே எல்லோரும் முன்செல்ல, ‘பிரணை கிடுதலை செய்து’ என்கிற முடிக்கம் எழுப்பவேண்டும். முற்போக்குக் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பை மனமார வரவேற்கிறோம். நமது உள்மன எதிரொலிக்கட்டும்! தூக்கு வாயில் கல்லியை எழுப்புகள்! தீர்மானப்போட்டு அனுப்புங்கள்! தர்ப்பாக்கியனை மீட்க துரிதமாகச் செய்யுங்கள்!

இலட்சிய உயர்வின் சின்னம்

அழந்த தாளிகள், நம்மை அலறச் செய்தவருகிறது. இந்த அச்சிரமம், இன்னும் நீங்கியபாடில்லை! காமன்வெல்தில் இருக்கிறோம் என நம்பும் பேச்சிற்குப் பரிசுதரே நேரு—அந்தக் காமன்வெல்தினுள் ஒரு நாடுதான் மற்றோர் நாட்டிலிருந்து வந்தோரைச் சுட்டுப் பொசுக்குகிறது. இந்தச் கொடுமைக்கு ஆதரவு தருவது காமன்வெல்த் தலைமை!

துக்கில் சொங்கிய 'கணபதி'களை வளர்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். மலேய சர்க்கார், மதுமக்களை சிறையிலே தள்ளுகிறது—சிந்தாவதை செய்கிறது—சுட்டுப் பொசுக்குகிறது. மாதத்துக்கொரு சொலை மலேயாவில் காமன்வெல்த் நாட்டில்!

* * *

சிங்கப்பூர் எப்-22. இந்திய ரப்பர் தொழிலாளி ராமன் என்ற இளைஞர்

நெசவாளர் நிலை

“இம்மாகாணத்தில் விவசாயத்திற்கு அநித்யாயாகும் பெரிய குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் சர்க்காரின் கட்டுப்பாட்டு முறைகளால் தொழில் முறையில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இன்னலுக்கு ஆளானதைக் கண்டு இக்கூட்டம் மிக மிக கவலைப் படுவதோடு சர்க்காரின் துணி, தூல் கட்டுப்பாடு கொள்கையை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்கள் நிலைமையை சீர்கேட்டையே விடாமல் போதுமான—தேவையான தூல் அந்தந்த பகுதிகளுக்கு விநியோகம் செய்யவும் தயாரித்து துணிகளுக்கு உறுதியான விற்பனை இடங்களைத் தேடிப் பிடித்துத் தரவும் செசுவத் தொழிலாளர்களைக் கட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளவும் மாண்புமிகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி மாசாண்சர்க்காரை இக்கூட்டம் கேட்டுக் கொள்கிறது” என்று நங்கவள்ளியில் நடைபெற்ற சி. மு. க பொதுக் கூட்டத்தில் சீர்தரமொன்று கிறைவேற்றப்பட்டது.

ருக்கு. மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. பதினெட்டேவயதான ராமன், அழுதுகொண்டே தண்டனையை ஏற்றார். தன்னை கலக்காரர்கள் சுடத்திச் செய்து கட்டாயப் படுத்தியதாகவும் அதனுடைய துப்பங்கி வைத்திருந்ததாகவும் கூறினார்.

சென்ற பிப்ரில் ராமனுடைய சகா கப்பலாலை மலேயப் போலீசார் சுட்டுக் கொன்றனர். இதற்குப்பின் ராமனே, போலீசாரிடம் சான்றிதழைப் பின்னர் கலக்காரர்கள் 30-பேரைப்பிடிக்க ராமன் போலீசாருக்கு உதவியேய்தார்.

* * *

இந்தச் செய்திகளைக் காணும் போது, உள்ளுறுத்துக்காதாமல் 18 வயது வானியர் அழுதார்!—எவ்வளவு கோரமானதகவல்கள். போலீசாருக்கு உதவியாகவும் இருந்தாராம். அத்தகைய வசை, மரணமேடைக்கு அனுப்ப வேண்டியதேன்?—பழிவாங்கும் மலேயாவும் அல்லது 'ஏழைகானே, எது செய்தால் என்ன?' என்ற அலட்சியம், தயிர், வேறென்ன கூறமுடியும்! இதற்கு பதினெட்டேவயது வானியரின் இரத்தம் சிந்துவதாமே! வினாக அழிவதாமே, அந்த இளைஞன்! ஆற்றலற்ற கூட்டமா அவன்! 'சிங்கப்பூர்' யாகியிருந்த காலத்து அவனது முத்தாய்ப்பின் தாளடி பணியை இழந்ததாம்! அரசாங்கிய பூமியில் இன்று அசியாயமாய் மாள்கிறான்—ஐயோ! என்றலறிக்கொண்டு சாகிறான். இந்த அச்சிரமத்தைக் கேட்க நம்மிடம் எதுவும் இல்லை! 'பாரி' என்று பலவிளிக்கிறோம்—மூலியை நோக்கி. பிரிதாயி ஏ, தாழ்ந்த திராவிடமே உன் வாழ்வு, இயிந்தமா ஆவது! மாற்றானுக்கு கைக்கட்டிக்கிட்டு உன் மகன், மான் வகை கண்ணாணச் சிமையிலி! அக்கிரமம்; ஆனால், தொடர்ந்து நடக்கிறது. கலவரக்காரர்களுக்கு உதவியதாகக் கூறி, அதற்கு இவ்விதக் கடும்தண்டனையா? மரணதண்டனை—வானியனுக்கு, குற்றமில்லைத் திருத்தல உண்மையானது, 'போலீசு' உனக்கு வேலையில்லை' என்று, வேலை

செய்த இடத்திலிருந்து, வீரட்டி விடலாமே இங்கு. அதை விட்டு, துக்கிலே ஏன் தொங்கிட வேண்டும்! கலக்காரர்களைப் பிடிக்கக் கையாலாகாதவர்கள், ஏழைகள் மீதாபாய்வு? கையில் சிக்கினோரைச் சுட்டுக் கொன்று, கலக்காரர்களைப் பயப்படுத்தச் செய்யும் போலீசார் அவர்களின் சமர்த்தியத்தைக் காட்ட, பரியாவது நம்மவரால் இரத்தப் பிரிதாயம் தொடர்வது கண்டும் வாய் திறவாதிருப்பதேன்! பாரதபுத்தர்கள்! ஐயோ! நாடே, இதுவா உன் மக்களுக்கு நேரப்பட்ட சதி? ✽

தினத்தாள் நிதி

கழகத் தோழர்களே, கழகத்திற்கு உணர்ச்சித் திணை சரி தொடங்க இருக்கிறோம் விரைவில் செனையிலிருந்து வர இருக்கும் நம் சொந்த திணை சரிக்கு நாம் போட இருக்கும் முலாதம் மிக்க குறைவு—மேலும் அதற்கு நிதி கா வேண்டியவர்கள் நாம் தானே—ஆகவேதான் கழக நிகழ்ச்சிகள் எதி, எங்கு நடந்தாலும் குறைந்தது. 5 நண்கொடை அனுப்ப முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது, சீரோடு பொதுக்குழுவில். ஆகவே தோழர்களே, நம் கழகத் திணை தாளின் வளர்ச்சி, நம் கழகத்தின் வளர்ச்சி, நம் இலட்சிய வெற்றி. எனவே, தினத்தாள் நிதிக்கு தாராளமாக உதவுங்கள்!

சென்றவாரம் வரை	40—0—0
ஆயுள்	5—0—0
விண்ணமங்கலம்	5—0—0
புதுசைத்தலைவர்	5—0—0
மனாரத்தம்	5—0—0
கிழப்பமுலூர்	5—0—0
திருமாவூர்	5—0—0
காவரப்பாக்கம்	5—0—0
	75—0—0

இனி, தினத்தாள் நிதிக்கு பணம் அனுப்புவோர் கீழ்க் கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பிவைப்புகள்.

பொம்பாய், சி. மு. க. தலைமை நிலையம்,
24, துரியநாராயண செட்டித்தேரு, ராயபுரம்—சென்னை.

இலட்சியக் கோட்டையின் தூதர்கள்

பகவான்

பேட்டி

—தி. வி.—

★

[திருக்கிட்டு எழுந்தார் ஆச்சாரியார்—திவ்ய ஜோதிபுடன் எதிரில் பகவான் பரந்தாமன் நின்று கொண்டிருந்தார். ஆச்சாரியார் ஆச்சர்யத்தால் அப்படி சிறிது நேரம் அசைவற்ற நிலைமையடைந்தார். தானே வந்த பகவானை வணக்கவும் வழிபடவும் கூட முடியவில்லை. எதிர்பாராமல் பகவான் வந்தார்—ஆச்சாரியார் கண்களை அகல விரித்த படி அவரைப் பார்த்தார்.]

பகவான்:- அப்பா, பக்தா, ஏன் ஆச்சர்யத்துடன் பார்க்கிறாய்?

ஆச்சாரியார்: தங்களை, இங்கே நேரத்தில் எதிர்பார்க்கலாம். அத்தனையையும் ஆச்சர்யப்பட்டு.

ப:- நல்ல விஷயம். உன் உயிர், செய்வதையும் செய்துவிட்டு, இப்படிக்குறும்புவேறு பேசுகிறாய்.

ஆ:- ஸ்வாமி, நான் என்ன செய்து தட்டேன். அபச்சர்யம் ஏதும் பண்ணவில்லை.

ப:- அபச்சர்யம் செய்துவிட்டே. அநியாயம் செய்திருக்கிறாய்—எனக்குப் பெரிய ஆபத்தை உண்டாக்கியவாறு விட்டாய்.

ஆ:- ஸ்வாமி, அநியாயம் என்கிற

இறப்பு

வேலூர்: சிரபல நாட மைடை நடிக்கான தேமுர் A. S. கோபன் 17-4-52 இறந்தார் என்பதை அறியுமா? எப்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

காஞ்சிபுரம்: பிள்ளையார்பாளையம் கம் கழகத் தோழர் சா. நடராஜன் மூர்த்தியின் தந்தை திரு. கா. மு. சாம்பசிவம் 21-4-52-ல் உயிரிழந்தார் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நேர, ஆபத்தை எங்கிறேன். ஒன்றும் புரியலேயே.

ப:- அநியாயம், ஆபத்துட்டுமோ? பெரிய அக்கிரமமே செய்து விட்டாய். நான் என்ன உனக்குச் செய்யவில்லை. என்மீது உனக்கு என்ன கோபம்? நீ கூப்பிட்டுக் குறுகு குல்லாம் ஓடாடி வந்தேன். வேண்டியதை யெல்லாம் வேண்டிய மட்டும் தந்தேன். "கண்ணு, காட்டு வழி" என்றாய், கவர்னர் ஜெனரல் பதவியை காட்டினேன் என்று விட்டுவிட்டுக் கண்டம் வந்த நேரத்தில் எல்லாம் கைகொடுக்கவில்லையா? கா. மராஜர் சிரட்டியப்பொழுது, திசைபகைக்கு வஸ்திரதானம் தந்ததுபோல டெல்லியிலிருந்து கைகொடுத்துக் காப்பாற்றினேன். இப்பொழுது பஜகோவிர்த்தம், பஜகோவிர்த்தம் என்று பஜிக்காய்—அதற்கும் பலன் இல்லாமல் போகவில்லை. ஜனாதிபதி பதவியை உன் குறியென்பது எனக்குத் தெரியும். நாம் ஒன்று நினைக்க, நேரு ஒன்று நினைத்து விட்டார். இருந்தாலும், பஜகோவிர்த்தம் பண்ணித் தந்தான் இருக்கிறேன். நீ எந்த கோபத்தை உய்த்துகொண்டு இப்படி பழிவாங்கிவிட்டாய்?

ஆ:- பகவானே, தினமும் தங்களைத் தொழுகிறேன். தங்களை மறந்திருந்தவர்களையும் பஜனை செய்யச் சொல்றேன்.

ப:- நீ எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும், அழை—வருகிறேன். ஆனால் ஊராரை விட்டு இப்படி என்னை இப்பொழுது அவதிப்படுத்தலாம்?

ஆ:- அவதியா, ஆராதனையல்லவா செய்யச் சொல்லிவரேன்.

ப:- ஆராதனை வாங்கிக்கொண்டால் விட்டுவிடுகிறார்களா? நாடான வந்திருக்கிறாய்—உனக்குத் தெரியாதா நாட்டின் நிலைமை?

ஆ:- தெரியும், தெரிந்துதான் உங்களைக் கூப்பிடச் சொல்றேன்.

ப:- அடபாளி, தெரிந்தே செய்திருப்பாய். என்ன கட்டுக்குள் உனக்கு நாட்டின் நிலைமை தெரியுமா, என்னைக் காட்டுகக் கொடுக்கிறாய்?

கழக வெளியீடுகள்!

கழகத் தோழர்கள் காதிலே எடப்பொழுதுமே இருக்கவேண்டிய நம் இலட்சியக் குறை, கழக விதிமுறைகளை விளக்கும் தொல்காப்பியம் இச்சிறு நூல்கள்.

தீர்மானங்கள் 0-1-0
சட்டதிட்டம் 0-2-0

விவரங்களுக்கு:

பேரூப்பாளர், தி. மு. க. நகரமே தி. வி. ம., ராயபுரம், சேன்னை.

ஆ: பதாவேண்டாம், ஸ்வாமி. என்ன அப்படி வராதது வந்து விட்டது என்று இப்படி சோசிக்கிறேன்.

ப:- அப்பா, என்னை நீ கூப்பிடச் சொல்கிற நேரம் எப்போட்டது தெரியுமோ? ராயல்கிராமில் பஞ்சம், தாராபுரத்திலே பட்டினி, சித்தூர், செக்கரிப்பட்டு, வடாற்காடு ஜில்லாக்களில் வாட்சி, சேலம், கொழியாளர் அவதி, சென்னை யிலே தண்ணீர் இல்லை இப்படி நான் தினம் தினம் செய்துகொண்ட பார்த்தாலே என்னகுடியமாக இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் கூப்பிடச் சொள்கிறாயே! இந்த அநியாயம் அடுக்குமாய் ஏதோ மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு, இருக்கும்பொழுது தேர் திருவிழா நடந்து என்று சொன்னால் நானும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவருவேன்—பேரவோன். நீயோ, இப்பொழுது மாட்டிலைவக்கிறாயே!

ஆ:- என்னஸ்வாமி, குழந்தை மாத்திரி பேசுகிறேன். இருந்தால் என்ன?

ப:- குறும்பு பேசக் பேசுகிறாய் நீ—எனக்கு குலை நடுக்கம் எடுக்கிறது, மழையெய்யலை என்சிறுன் ஒருவன், நால் இல்லை நூல்தா என்சிறுன் ஒருவன், அரிசியில்லை, அரிசிதா என்சிறுன் ஒருவன், வேலையில்லை, வேலைதா என்சிறுன் ஒருவன், வேலையிருந்தாலும் தக்க கலியில்லை, கலியதா என்சிறு

7-ம் பக்கம் பார்க்க

நம் கழக உறுப்பினர்கள்

திராவிடர்

காஞ்சி 27-4-52 [ஞாயிறு]

கோலார் கோடுமை

★

இருபது, இளங்காணிகள், கடந்த 19-ந் தேதி கோலார் தங்கச் சாங்கத்துக்குப் பரிபாண செய்தி அறிந்தோம்— திருக்கிட்டோம். 'சாம்பிணம்' பரிபாணம் காரணம், திருக்கிட்டோம் சரித்தால், தொழிலாளர் சர்க்காரர்கள் இருபதுபேரும், பிணமாசிடீட்டனர். அவர்களது பிணங்களைக்கூட இன்னும் காண முடியவில்லையாம். 8000-அடிக்குக் கீழ், தங்கம் தேடியபோது, புறறைகள் பிரிந்து பூமிசரிந்து, புதைபட்டுப் போயினாம். இருபதுபேர் அத்தனைபேரும் வாஸீர்கள்! பல பாக்களினிருந்தும் அங்கே குடும்பத்தோடு சென்று, கும்பிகளால், சாங்க வேலைக்குச் சென்றவர்கள். அவர்களை நம்பியிருந்த குடும்பம்— சாதாரணமானதாகயிருக்க முடியாது. தாயும் தந்தையும் மனைவியும் மகர்களும், தமது 'குடும்ப விளக்கு' களுக்குக்கேற்பட்ட கோபச் சாவுகேட்டு, எப்படியும் பத்தினரோ என்று எண்ணும்போது, மெய் சிலிரிக்கிறது, நமக்கு. ஏழை உலகை எண்ணி, இறயம், வேறுபாடு. சாங்கத்தொழில் சாதாரணமானதல்ல! அங்கிருந்து கிடைக்கும் "தங்கம்", அகில உலகத்தையும் ஆட்டிப் படைக்கக் கூடியதாகயிருக்கலாம். அதைப்பெற்று மகிழ்வேரார் தொகை, அதிகமிருக்கலாம். 'தங்கச் சாங்கத்தைக்கு அடிபதி' என, அவைகளை நிர்வகிப்போரை, பயத்தோடு பாக்கலாம் உலகம். ஆனால், அந்த "தங்கத்தை" எடுக்கப்பட்டுப் பரம் ஏழைகள் உலகு இருக்கிறதே அதுபெறக் கஷ்டத்தை எண்ணினால் இருபது உயிர்கள்—ஒரே விழையும் 8000-அடிக்குக் கீழ். அப்படியும், எவ்வளவு கொடுமையிருக்கிறது இந்தச் செய்தி! 'தற்பிணந்தம்லைபிணந்தம்லை' என வெட்டி கருசியெல்லாம் செய்து தந்த கைதர்கள்

யார்கை?' என்று பாரதிதாசன், கேட்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், வேதனை சிரியும்! பாறைகளைத் தோண்டி அங்கே பதங்கிட்டுக் கிடக்கும் தங்கத்தை எடுக்கப் பாட்டாளித் தொழிலாளர் பாடுபடுவதை நினைத்தால், "என்ன உலகமடா!" என்ற வேதனை நம்மை அறியாமலே எழும்பு!

இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கிடையே தங்கம் தரும், உழைப்பாளர்கள், தமது வாழ்க்கைக்கான வசதிகளின்றி வதைகின்றனரார். வசதிகள் என்னும், மாடமாஸிணையா டூஞ்சோலியோ அல்ல அவர்கள் அரும்புவது. மிகமிகச் சாதாரணமான வசதிகள்—தினசரி குடும்ப வாழ்க்கை நடத்துவதற்குத் தேவையான வசதிகள். வாழ்க்கையையே ஒப்படைத்து, கனிக்குள், இறங்கும் தொழிலாளர் வீட்டுக்குத் திரும்பியதும் சிறிது நேரங்கூட "தொல்லை" யில்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. கனி யி லே, இறங்கும் போது கிப்பை சிந்திமறுதி! கனிக்கு வெளியில் வந்தாலோ, மனைவியை கண்ணீர் சிந்திமறுதி!

உரிக்கம் சாங்கத் தொழிலாளர் மத்தியில் பேசிய மைசூர் சட்ட சபை உறுப்பினர் தோழர் கே. எஸ். வாசன் கடந்த 22-ந் தேதி பன்றும், சாங்கத்தொழிலாளர் துயரங்களை, தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் பேசுகையில், குறிப்பிட்ட முக்கிய விஷயம், அல்லவா அளவிற்பும் தொழிலாளர், வாயிராவாறு சாப்பிட உணவு கிடைக்கும்படி, செய்ய வேண்டுமென்பதாகும். உழைத்து வாழ்வாருக்குப் போதிய உணவு கிடைப்பது பொருள் கிடைத்தாலும் தேவையான அளவுக்கு வாங்க முடியவில்லை! இந்த அடிப்படையிலே பிரச்சினையைத் தெளிவாக்கிய, அவர், "உணவுப் பொருள்களை சாங்கக் கம்பெனிகளே வரங்கி, குறைந்த விலைக்கு தொழிலாளருக்குத் தரவேண்டும்" என்று கூறியிருக்கிறார். அதிக விலைக்கு வாங்கி குறைந்த விலைக்குத் தருவதா? குறைந்த விலைக்குக் கலாம். தங்கச் சாங்கங்களின் நிர்வாகத்தினர் பெறும் பெருமிதமான பலனுக்கும் வரபுத்துக்கும், இந்த முறையினால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டம், மிகவும் சாதாரணமாகும். பாடுபட்டு, உயிரிழக்கும்

கூட்டத்துக்கு இந்த கைய உதவிகளைச் செய்ய நிர்வாகிகள் முன்வரவேண்டும்! தமக்காவாயும் "உலகுக்கு", தேவையான உணவுப் பொருள்களை, சர்க்கார் மூலம் பெற்று, அவைகளை எல்லோரும், தத்தம்மக்குத் தேவையான அளவுக்கு, வாங்கி உபயோகிக்கும்படியான வசதியைச் செய்து தரவேண்டும். அப்போதுதான், மக்களின் 'வயிறு' சிறிய முடியும்! இந்த நல்ல காரியத்தை, சாங்க நிர்வாகிகள் செய்து தரவேண்டும்—துடிக்கும் தொழிலாளர் துயரத்துடைக்க.

* * *

இருபது தொழிலாளர்களின் மாணம் குறித்து அனுதாப அழிக்கை கிடுத்த மைசூர் பிரதமர், மாண்ட ஓவ்வொருவரின் குடும்பத்துக்கும் கஷ்டங்களைத் தரும் கூலியுக்கை கிணையில் துவக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார். இதை நாம், மிகமிக வலியுறுத்த விரும்புகிறோம். கணவணியிழந்த குடும்பங்களைக் காக்க எவ்வாறில்லை! உழைப்பை மாட்டும் நம்பியவாரும் கூட்டத்திற்கு உடனடியாக உதவாதிடில், அந்தக் குடும்பங்கள், இலவம் பஞ்சாக ஆகியிருக்கும். இந்நிலை வராமல், போதுமான கஷ்டங்களைத் தொகையைத் தரவேண்டும். இது தரிதமாக நடக்கும்படி, மைசூர் சர்க்கார், செய்ய வேண்டும்.

அதேநேரத்தில் வாரும் தொழிலாளர்களுக்கான குறைகளை சிவந்திப்பதில் மிருத்த சுவனம் கொள்ள வேண்டும்.

மேற்படி பொதுக் கூட்டத்தில் பேசிய மைசூர் தாழ்த்தப்பட்டோர் சம்மேளனத் தலைவரும் சட்டசபை உறுப்பினருமான தோழர் சி. எம். சாமிதரை வலியுறுத்தியிருப்பது போல, 'தொழிலாளர்களுக்கான பிராவிடெண்டும்பண்டு, கலி சிணயம், வேலைப்பின்தாம்' ஆகியவைகளை நிர்வகிக்கும்படி, சாங்க நிர்வாகிகளை, வலியுறுத்தவேண்டும்.

இலாபமில்லாத இடமில்லாம, அது அங்கே ஏழைகளுடன் பிணங்கலித்து அகப்படும் தங்கத்தைக் கண்டு மகிழும் சாங்க நிர்வாகிகள் இந்த சிறு சிறு சம்மேளனங்களைக் கூடச் செய்து தாத்த நயங்குகின்றனராம். இந்திய கத்தைத் தட்டிக் கேட்கவேண்டிய

மைசூர் சர்க்காரோ, வாய்முடி மொனிபாயிருக்கிறது.

உயிரிழந்து, 'தங்கம் தருவோர்' தவிக்க, அவர்கள் வேதனையின்மீது தமது உல்லாசப்பிரிவு அமைதிகளைக் கொண்டிருப்போர் ஓய்ந்தாரமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

சாவு சஞ்சலம் உணவுப்பஞ்சம் கூவிக்குறையு!—இத்தனை வேதனைகளுக்கு ஆளாகும், தொழிலாளத் தொழிலாளில், பலரை, வேலைபிவிருந்து விட்டுக்கு அனுப்பவும் திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கத்தின் விலை, விழந்துவிட்டதல்லவா! அதைக்காரணமாகக் காட்டி, பல தொழிலாளர்களை வேலைபிவிருந்து நீக்கும் திட்டத்தோடு இருக்கிறார்களாம். வேதனையெல்ல வேதனை! தொல்லைமேல் தொல்லை! துடிக்கும் புழுக்களா, அவர்கள்! துரைமகனார் பலர் ஓய்ந்தாரமாக இருக்கின்றனர், கொள்ளைச் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டு அசலம் ஐரோப்பிய துரைமகனார்! ஆனால், கனிபிளந்து, சாவுக்கும் வாழ்வுக்கும் மிகையே திண்டாடுவோர் விட்டியடிக்கப்படுவதாம்.

இந்த விசித்திரக் கொடுமைபைத் தடுத்த, பரிதவிக்கும் சுரங்கப் பாட்டாளிகளுக்கான உதவிகளைச் செய்துதர, மைசூர் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் — 'துரை'களுக்குப் பல்விளிக்காது, துணிபவேண்டும்.

வாழ் விழந்துபோன, 'இருபது பிராண்களின்' 'சார்பில், இதை வலியுறுத்துகிறோம்.

‘இலங்கை’ சர்க்காரே!

‘இலங்கைவாழ் திராவிட மக்களுக்கான வேட்டுரிமைமைக் கொடுத்து, நீதியை நிலை நிறுத்துங்கள். ஜனநாயகத்தைக் கேலி செய்பாதீர்—விண்ணோக்கு விற்றிற்றாது அதிருப்தி அளவு விரைவில் எழும்பும். அது கல்லதல்ல.’ என்ற, எச்சரிக்கிறோம். உணருமா இதை இலங்கை சர்க்கார்! பாச உணர்ச்சியைத் துண்டிக்கும் பாதகில்தான் நடக்கப்போகிறதா?

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

றன் ஒருவன், இப்படி என் உயிரை வாங்குகிறார்கள் தினமும்! வைசூர் தந்தில் ஒரு நாளாவது லட்சுமிபுடன் சிம்மதிபாடு காலங்கழிக்க லாமென்றால் முடிக்கிறதோ, எல்லாம் உன் வேலை நீ செய்யும் அசியாயாம்!

ஆ- அப்படிக்கேட்டாரன்னு, உடனே செவி சாய்க்கணுமனுயர் சொன்னு.

ப- விசித்திரமாயிருக்கு உன் பேச்சு—காங்கிரஸ் எம். எல். ஏக் கூடா கூட்டிவைத்து நீ பேசினாயே, முதன்முதலில். எப்படியே ஆட்சி நடத்தவது, எப்படி காங்கிரசுக்கு வலுவூட்டுவது, என்ன திட்டத்தின்மேல் வேலை செய்வது என்று தானே பேசவேண்டும். நீ, பஜனை கோவில் பாகவதர் பாணியிலேயே சிவிட்டாய். ‘உங்களுக்கெல்லாம் லாம் தெய்வம்பிக்கை வேணும், அவர் இருக்கிறார் என்பதை ஒத்துண்டாமென்று போறது, அவர் நாம் செய்வதெல்லாம் பார்த்திண்டிருக்கார் — நாம் அவரை மட்டும் ஏமாத்தவே முடியாது’ என்று உபதேசம் பண்ணிவிட்டாய். அதுமட்டுமா? எங்கே எதைப் பேசச்சென்றாயும், என்னைப்பழி வாங்குவதே உன் வேலையாய்ப் போய் விட்டது. பேடியேலில் பேசினாயே, இந்தப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டது என்னை நம்பி என்றாய். ஆனால் உண்மையில் என்னை ஏமாற்றிட்டு, தயிக்க விட்டு விட்டு, அங்கே போனாய் என்றுதான் நான் சொல்வேன்.

என்ன பஜித்து, ஆக்மார்த்தத்துறையிற்றிகப்ப போகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தாய்— அருமையான ஆள் ஒருவன் கிடைத்தான் என்று ஆசைபுனிர்ந்தேன். உடனே, பஜனையிற்றம் என்று பதவிக்குத்தான் சொன்னாய். சரியென்று செய்து வைத்தேன். நன்றி மறந்து என்னை மாட்டிவைத்துவிட்டாய். சேலத்திற்குப்போனாயே, தண்ணீரைத் திறந்துவிடுகிற நீ, என்ன சந்திக்கிறாய் விட்டாய். இனி என்னை விடுவாய்ளோ! நான் தொல்லைபுவது — நீ சுகம் அனுபவிப்பது — இதுதான், பக்தன் பகவானுக்குச் செய்துவிட்ட அதுவும் வேண்டிய வரங்களை, வேண்டிய அளவு பெற்ற

பக்தன், பகவானுக்குச் செய்யும் கைம்மாறு!

ஆ- பயப்பாதிக்க ஸ்வாமி, இடெல்லாம் கேக்குத் தெரியாது என்று நினைச்சுட்டேனா—ஜனங்க இப்போ, என்னைத் தொல்லைப் பண்ணுவா, அது இல்லை, இது இல்லை—அதைக் கொண்டுவா, இதைக்கொண்டு வான்னு என் உயிரை வாங்கமாட்டாரா—அதுக்காகத்தான் உங்களைக் காட்டிவிட்டேன். உங்களண்டை மோதிண்டிருக்கிறப்ப, ஏதோ நம்மாலானதை செய்துண்டு போகலாய்னானதை அப்படிச் செய்தேன். கப்பிட்டவுடனே, அவரண்டை ஒடிவந்து கைகட்டி நிக்க, நீக்க அவாவிட்டு சேகவனா என்னு—பகவாண்டி பக்தான் பலகோடி வருடங்கள் தவற செய்தாலும் வராதவா—ஒரு ஐந்து வருடகாலம் வராம இருக்கிறதாலே தங்களுக்கு என்ன ஆபத்து வந்துண்டு. ஏதோ, பக்தன் ஒருத்தன் கொஞ்சகான் சங்கடமில்லாமே இருப்பன்.

ப- பக்தா, பலே ஆள் நீ. இப்படி என்னை மாட்டிவிட்டுவிட்டு, நீ சுகமனுபவிக்கலாம் என்று பார்க்கிறாய்.

ஆ- ஸ்வாமி! அப்படித் தப்பாக நினைக்கப்படுவது நான் மனுஷ்யன், சரமாய்ப்பு—இவ்வளவு தொல்லைகளையும் தாங்குண்டேன். தாங்கள் தாங்கும் சக்தி படைச்சவர். என்னைப்போல அழைச்சுவடின் ஒடிவாணுமனு அவசியமில்லாதவர். அதனாலேதான் அப்படிச் செய்தேன். அதுமட்டுமில்லை, இன்னும் சில பெர் இருக்கா—என்னைத் தொல்லைபடுத்தினையிருப்பா, அவாறாயும் அப்படித் திருப்பிவிட்டா கொஞ்சகானாவது தள்ளாமனுதான்—சூழிக்கணும், ஸ்வாமி.

ப- யாரோ உன்னைச் சொன்னார்களாமே, தசாதரும், ஜனகரும் சேர்ந்து வந்தவர் என்று — அது தவறு. நீ, ரியியும், சிங்கமும் சேர்ந்து பிறந்தவன். ரியிந்தந்திரமும், சிங்கத்தின் கொடுமையும் உன்னிடமிருக்கின்றன அப்பான், என்னைக்கப்பாறும்!

[ஆச்சாரியர் குடும்பச் சிறப்பு சிறிக்கிறார். பகவான் பரிதாபத்துடன், ‘போய் வருகிறேன்’ என்று கிடை பெற்றுச் செல்கிறார்.]

9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மந்திரக்காரி, தொலைச்சடநேன் பினிகன்" என்று மருத்தவத் துரையறியா மந்திரவாதி கூறுகிறனே, அவன் போதுமே. ஆச்சாரியாரா தேவை—இதைச் சொல்லு

"கடவுளைத் துதியுங்கள்"— சாணக்கியப் பரம்பரையின் சாகாத மூலையைத் தாங்கியிருக்கும் ஆச்சாரியார், இன்று, எதற்கெடுத்தாலும் பாடுமல்லவி இது. கடவுளைத் துதித்தால் சரியாகிவிடுமா— சொல்கிறார், ஏதோ புது முறையைக் கண்டுபிடித்தவர்போல. இங்கிருப்போரென்ன, எல்லோரும் கடவுளைத் துதிக்காததனால்தானே, இக்கேடு வந்துவிட்டது? எந்தக் கோயிலிலும் அர்ச்சனையோ ஆராதனையோ குறைந்ததாகக் கேள்விய்படவும் இல்லையே நாம் புதிய தங்காதம் செய்ய பொருள் சேர்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்— திருப்பதி திருப்பணியார். பல்பல இடங்களில் கும்பாபிஷேகங்க

கிரிப்பல்

இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்க கடைபிற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் போது மூலபுருஷராக விளங்கியவரும், அடீஸ் மந்திரி சகையிலும் பொக்கிஷ மந்திரியாகப் பணிபுரிந்தவருமான சர். ஸ்டாபோர்டு கிரிப்பல், ஏப் 21, அன்று காலமானார் என்ற செய்தி நம்மடைவருத்தத்தில் ஆழத்திற்கும். 63 வயதான இந்த அறிஞர் இந்தியாவின் வளர்ச்சியிலும் வாழ்வினும் அக்கரைகொண்டவர் என்பது போற்றப்படவாரும்.

சாந்தகுணமும் நல்லுள்ளமும் கொண்ட இடது பேரறிவாளர் தீட்டிய சிலநூற்கள் சிந்தனைக்கான விருந்தாகும்.

பிரிட்டிஷ் மக்களது அரசியல் தலைவர்களில் ஒருவர் இறந்துவிட்டார். இவரது பிரிவு தாங்கொணுத்துயர்த்தைத் தந்திருக்கும்—

பிரிட்டிஷ் மக்களின் தயரத்தோடு நமமும் பங்குகொள்கிறோம்.

என்ற நடந்துகொண்டுதான் உள்ளன. பஞ்சமும் பட்டினியும் நாட்டியிருக்கிறதே ஒழிய கஞ்சி சாமாட்சியின் விதி உலாவுபு, ஆரூர் தியாகேசனின் பங்குனி உத்திரமும், எட்டுருடி முருகனின் சித்திரை விழவும், ஏழுமையானின் சனிவார உத்திரமும், ஒயிலில்லையே எப்போதும் போல—எங்கும்—அவை கடைபெற்றற்கொண்டுதானே உள்ளன. அப்படி, என்சாவது ஒரிடத்தில் கடைபெறவில்லை யென்றால், உடனே கவனிக்க தனி மந்திரியும் இருக்கிறோ! இஃதும் தம் பரிபாலன போரேடு இல்லாமலா போய் விட்டது!—இருந்தும், ஏன் சொல்கிறார் ஆச்சாரியார்? கடவுளைத் துதிக்கவேண்டுமா!—வயனேரத்திலே வாடும் உழவன், வெயில் ஏறி வெகு நேரமாகியும், கஞ்சி வராததைக் கண்டு, கவல்கும்போதுகூட "கடவுளே!" என்றதான் கூப்பிடுகிறார்.

"எல்லாம் வல்ல அவரை" எப்போதும் போலத்தொழுபபடிதான் இருக்கிறார், ஏழை. ஆனால் அவனது கஷ்டம் மலைபோலாகிக் கொண்டிருக்கிறது—கழனியில் நீருமில்லை, பயிருமில்லை—கவலைதோய்ச்சு கண்களோடு ஒரு பக்கம் குடும்பத்தையும், மற்றொரு பக்கம் வானத்தை யும் அண்ணாந்து பார்க்கிறார். "அவன் சிறும்புவது, நல்வாழ்வு! அனைத்தார்க்குடிய நல்லாட்சி! ஆனால், அனைத்துச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பில் உட்காரவைக்கப்பட்டவரோ, போதனைகள் புரிகிறார்— 'வயதானவன் சொல்வதைக் கேளுக்கோ!" என்று. வார்த்தை ஜாலம் செய்கிறார். பக்கனெல்லாம் சேர்த்து 'மகாஜாவார்! மழையிலில்லை—பாபிகள் பெருத்ததால், நீராவது உண்டாபாரும் பூலோகத்தில் பக்தியைப் பெருக்கி பருவ மழையைக் கொண்டுவாரும்' என்று கூறவில்லை. கூறுதபணியை செய்கிறார்! தேவை யில்லாத வேலைகளில் ஈடுபெடுகிறார்— அதற்கு தனது 'தள்ளாதநிலை'யை, ஆதாரத்துக்குவைக்கிறார். வெறும் வாய்ப்படாவிட்டால் வார்த்தை ஜாலம்!— இரண்டாலும், காலத்தின் எண்ணுகிறார். பொல்லாதவேலை—தள்ளாதவயதில்.

மஜீத்குடும்பபாதுகாப்பு நிதி

காங்கிரஸ் பாசேசுத்தின் வீழ்ச்சிக்காகப் பெரும் பாடுபட்ட வீரன் மஜீத்கு—அந்த முயற்சியிலே வெற்றியும் கண்டபிறகு, வெறயின் ஒருவனான கடைவல்லப்பட்ட செய்தி நம் இதயத்தைக் கலக்குகிறது. மஜீத்கை இழந்து, தனிக்கும் குடும்பத்தைக் காக்கவேண்டிய பொறுப்பும், கடமையும் நம்முடையது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில், நெல்லிக்குப்பம் பகுதியில், தேர்தலில் தீவிரமாக உழைத்து அங்கேயே கொடியுண்ட திரை—அந்தத் திரரின் குடும்பம் சீர்குலைந்து நிற்பதை யாரும் பார்த்து முடியாது. கடமையை நிறைவேற்றி, அதனாலே மடிந்துவிட்ட ஒரு கர்மவீரனை நாட்டுக்குத் தந்தவர்களைத் தவிக்க விடலாமா? நண்பர்களே, கடமையைச் செய்யுங்கள். சென்னைவாரம் ருரை 41-0-0 எஸ்.கணேசன், மெய்யூர் 1-0-0 K. ராஜேந்திரன், சென்னை வண்ணாரப் பேட்டை மூலம் 7-2-0 S. I. ஷம்சுதீன், சென்னை 10-0-0 எம். எஸ். மணி, திருச்சி மூலம் 10-0-0 வள்ளுவர் ஸ்டோர்ஸ் அதுவராளர்கள், துத்துக்குடி 26-0-0 நறுநார்த்தக தோழர்கள் 10-0-0 ஆர். தங்கவேலம், தேய்நாயக்கன்பட்டி 0-4-0 காளிமுத்து, மேல் கற்கண்டாடு கோட்டை 5-0-0 செ. சீசாலாட்சி, சென்னை 2-0-0 K. அருணாசலம், திண்டுக்கல் 0-8-0 D. K சாமி செங்குருர் 1-0-0 கரி அய்யா, குடிசாடு 5-0-0

118-14-0

சென்றவாரம், டி. மயில்வாகனம் ரூ. 2. என்பதை ரூ. 1. என்று திருத்திப் படியுங்கள். மேலும் நிதி தாளிழைவோர் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புங்கள்.

மஜீத்கு பாதுகாப்பு நிதி 'திராவிடநாடு' அலுவலகம் காஞ்சிபுரம்.

வீடு வீடாகச் சென்று, உறுப்பினரை

2-ம் பக்கம் தொடர்கள்

ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்பதன் பொருள் என்ன? பாலிலே தண்ணீரைக்கலந்து தருகிறார் பால்காரர்—விட்டுக்கார அம்மா என்பதுபோல இப்படிச் செய்கிறீய் என்று கேட்டால், 'அம்மா நீங்கள் இரக்கப்பால் விளியோக் விஷயத்தில் ஒத்துழைக்கவேண்டும்' என்று கூறினால் என்னவென்று கருதுவது? அம்மாவுக்குத் தேவையான துநல்ல பால். பால்காரர் செய்வதோ அக்கிரமம். அக்கிரமத்துக்கு ஒத்துழைப்பு தரவாசெய்யவில்லையெனில் இவ்வாறு என்று கருதுவோரைப் பார்த்து, 'ஒத்துழைப்புங்கள்' என்றால், பால்காரர் சொன்னதைப் போல, 'பால் இப்படித்தான் இருக்கும். பதறுதீர்கள். பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்பது தானே பொருள். 'பொறுத்துக்கொள்—அபிமானமாகத்தான் இருக்கும் அரசாங்கம்' என்று நேரிடையாகக் கூறமுடியாததால், அன்பர் ஆச்சாரியார், 'ஒத்துழைப்புங்கள்' என்கிறார்—இந்த விருத்தத்தாக்குச் சதயிசக்தனை விருத்தப்படுத்திச் சட்டியக் காட்டுகிறார்.

“ஆட்சி இப்படித்தான் இருக்கும்—பொறுத்துக்கொள்” என்று கூற இவர் ஏன்? திறமைசாலி இவர் என்று செப்புகின்றனரோ! இதுவா, திறமை? சர்க்கார் இப்படித்தான் நடக்கும்—வாய் திறவாதீர்—என்று கூற திறமையா சேவை? தெரு சுற்றும் 'மைனர்' போதுமே—'குடும்பம் இப்படித்தான் இருக்கும்—வாய் திறவாதே' என்று மிரட்டும் அலுவலர்! எந்தவிதத்தில் உயர்ந்தவர்?—விதி சுற்றுவோனுக்குக்குட்டிக்கதைகள் தெரியாது—குல்லாகப் பட்டிருக்குச் குட்டிக்கதைகள் தெரியும்—என்பதைத் தவிர!

ஒத்துழைப்பு கோருகிறோ, இவர். மக்கள் எப்போதுதான் ஒத்துழைக்க மறந்தார்கள்—காட்ட முடியுமா? குழுமம் வயிற்றை அடக்கி அடக்கிப் பார்த்தும் முடியாததால் 'ஐயா பசிக்குது' என்று வேதனையோடு கூறியதைத் தவிர, வேறு என்ன செய்தார்கள்! கேசுபாகப் புறப்பட்டு, சென்னை செ

ரிட்டேரியட்டுக்குச் சென்று, மந்திரிகள் அறைக்குள் புகுந்து, அவர்கள் கையிலுள்ள பேனைக்களைப் பிடுங்கவா செய்தார்கள்! அல்லது பொக்கிஷத்துக்குள் புகுந்து, 'பணம் கொடோம்' என்று பலாத்தகாரம் செய்தார்களா? கேட்ட வரியைத் தர மறந்ததில்லை, மக்கள்! போட்ட உத்தரவுகளை மீறவில்லை நாடு! இருந்தும் இந்தப் புனிதர் ஒத்துழைப்பு கோருகிறார். 'ஒத்துழைப்புவேண்டும்' என்று கூறிவிட்டு, உடனே, மற்றொரு போதனையும் செய்கிறார்—'மக்களெல்லாம் அவசியமானது அடக்கம்'—சேலத்தில் பேசுகையில் கூறியது, இது அபிமானம், அடக்கம் தி.சு.லோலன், கண்ணீர்விட்டு "எதா! இது ரியாயமா?" என்று கதறும் மனைவிக்குச் சொல்வதுபோல, 'அடக்கம் வேண்டும்' என்கிறார் பகவைப் பார்த்து புலி கூறுகிறது இதனை! என்ன பொருள் இதற்கு? நான் பாய்ந்து வருவேன் உன்னைத் தின்ன—நீ ஆடாது அசையாது இருப்பாய்! நான் வீடு வீடாகப் போவேன்—நீ போசாது இருக்க வேண்டும்! புலியும் பசுவும் தாசிலோலனும் கையலும்!! ஆச்சாரியாரும் மக்களும்!!—வேறு என்ன கூற முடியும் இதைப்பற்றி. வேதனைப் படுகிறது நாடு—அந்த வேதனைக்குக் காரணம் காங்கிரசின் போக்கு என்பதையும் உணர்ந்தது அந்த கைபகாங்கிரஸ் பலன் செய்யாது—ஆகவே அதன் ஆட்சி கூடாதென்றும் முடிவு வழங்கிறது. ஆனால் அந்த முடிவை அலட்சியம் செய்து

சிட்டு, அமர்ந்திருக்கிறார் ஆச்சாரியார் பூனைபோலப் பதுங்கி, புலி போல பாய்ந்து அமர்ந்திருக்கிறார்!! அவரை, அரியாசனத்தில் அமர்த்த 'ஐர்க்கு' ஆண்டுகளாக ஆசைப்பட்டுக் கிடந்தோர், ஆச்சாரியார் ஆட்சிவிமொந்தத்தை? என்ற கண்களால் கேட்கும் மக்களுக்குப் பதில் சொல்கிறார்கள்—'தீரிகைகள் சூழலா'. "நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்கவேண்டும்ல்லவோ? அதற்குத்தான் ராஜாஜியை அழைத்துவர்தோம்" என்பதாக. ஆனால், நிர்வாகப் புலி என்ற சித்தரிக்கப்பட்டவர் நீண்ட போதனைகளைத் தவிர வேறெதுவும் செய்யவில்லை.

“அரிசி ரேஷனை உயர்த்து விற்கா?” என்று, இந்த 'நிர்வாகப் புலி'யிடம் சில நிருபர்கள் கேட்டனர். அத்தகு, அவர் பதில் கூற்றாம். "கடவுளின் தீயங்கள், மறைப்பெய்யும்" என்பதாக கேள்வியையும் பதிலையும் பாருங்கள். "ஐயா! கிராமம் முழுமையும் காலராவுக்சு" என்று, கிராம முன்பிடி தெரிவிக்கிறார். "காலரா வாய் போய் ஊர்க்கோடி காளிக்கு நல்லா பூஜை போடும்" என்று, ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? காணியைக்கும் பிட்டால் காலரா போய்விடுமென்றால் ஏன் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்? எதற்காக சுகாதார மந்திரி? 'ஐயா பசிக்குது' என்றால், அரிசியும் அரிசியும் அமைச்சர் காட்டுகிறார் பூஜாரியின் வேலை இது! பூயிப்பாளம் பிறகென் கட்டுகின்றும் அமைச்சர்களும்? 'கு

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

தின், வார, யாத வெளியீடுகளுக்கும், புத்தகங்களுக்கும் தேவையான அரங்கிய நமிந், ஆங்கில அச்சேருத்துக்களுக்கு சிறந்த இடம்

தாமலலையர் பவுண்டரி

வீலை மலிவாகவும் நீடித்து உரைப்பதாகவும் இருக்கும் என்பதில் ஸ்பாயில்லை

2/59, கேங்காதலேஸ்வரர் கோயில் தெரு, புரவாக்கம், சென்னை-7.

குடும்பம் குடும்பமாகச் சேருங்கள்

“சோஷியலிஸ்ட்” சொல்கிறது!

[வடநாட்டு ஆதிக்கம் கட்டாது] என்கிற குரல் தமிழகத்தில் மட்டுமே ஒலிப்பதாக, இங்குள்ள சிலர் கூறித் திரிகிறார்கள். வடக்கத்தி மார்வாடி களின் சரண்டலுக்குப் பரியான கோளத்திலும் ஆந்திரத்திலும் அந்த முழக்கம், எழும்பாமலில்லை. நமக்கென்குமளவு ஆவேசம் ஆங்காங்கே வாரும் உண்கண் விரும்பி களிக்கும்பெருந்த அளவில் இருக்கிறது. ஆனால், பத்திரிகா உலகம், அவைகளைப் பார்ப்புவதில்லை—மார்பு பனரிடமும் பனியாக்களிக்கும் இந்நாட்டு பத்திரிகை இயந்திரங்கள் கிடப்பதால். கோளத்தின் புதுமைக்கு சூலை விளக்கும் கட்டுரை யொன்றை கீழே தந்திருக்கிறோம். கடந்த 6—52 அன்று மலையாள வார இதழ் ஒன்றில் “கல்கத்தா அசில் இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டம்—படிக்க முயலாதவர்களின் கூத்தாட்டம்” என்ற தலைப்புடன் வெளிவந்த கட்டுரையாகும். இந்த வார இதழ் பெயர் ‘சோஷியலிஸ்ட்’. தோழர் K. சதாசகன் B Com, என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டது. கோள சோஷியலிஸ்ட் கட்சி (K.S.P) யின் முக்கிய இதழ், இது! அது எழுதியிருக்கிறது, இக்கட்டுரையை. கோளம்—வடவர் பிடியிலிருந்து மீளவேண்டும் என்ற கொள்கை முழுக்கம் எதிரொலிப்பதைக் காணலாம் ஆச்சரியப்படுவீர்கள்! ரோவியலிஸ்ட் கட்சியா இப்படிக்காய்க்கிறது என்று. ஆமாம்! ஆனால் ஒன்று. கோள சோஷியலிஸ்ட் கட்சிக்கும், இந்திய சோஷியலிஸ்ட் கட்சிக்கும் பெருந்த வேறுபாடுகள் உண்டு. இந்தக் கட்டுரையை காட்டி படித்தால்—மலையாள மக்களின் ‘உளம்’ தென்படும். மலையாளத்திலிருந்து தமிழாக்கி இதைத் தருவாய் திருவாரங்குரைச் சேர்ந்த சித்தூர் அறிவு வளர்ச்சி சங்கச் செயலாளரான தோழர் சி. நந்தப் பள்ளி—ஆர்]

கோளம் அளித்த தீர்ப்பு—தமிழ்நாடு உணர்ச்சிய உண்மை—ஆந்திரம் அறிவித்த அபாயம்—மகராஷ்டிரம், வங்காளம், பஞ்சாப் நாட்டு மக்

கள் விரும்பிய எண்ணங்கள்—இவ்வளவையும் தெரிவித்தது சென்ற பொதுத் தேர்தல். ஆனால் ரேருவும் அவரது அடிவருடிகளும் அதை புரிந்துகொள்ளவில்லை. தெரிந்துகொள்ள முயலுவதில்லை! ஒருநகரால் அகைப்பற்றிச் சிந்தித்தாலும் அதன் மதிப்பை உணருவதில்லைபோலும்! கோளத்தில் காங்கிரசின் படுதோல்வியைக் கண்டனர், கேட்டனர் கணங்கள். சந்திர கோளத்திற்காகவும் ஐக்கிய கோளத்திற்காகவும் போராடியவர் வெற்றிபெற்றனர் இங்கு. திராவிட நாடு கேட்போர் வாக்கெழுபின் தமிழ்நாட்டில். ஆந்திரம் அபாயத்தை அறிவித்தது, சந்திரத்தைப் பரிசீலிக்கும் காங்கிரஸ் மீமான்சுக்கு. மகராஷ்டிரத்தில் (பம்பாய் மாநாணம்) மூக்கமுட்பட்டது காங்கிரஸ். எதிர்க்கட்சிகள், பஞ்சாபிலும் வங்காளத்திலும் ஒன்று சேராததால், காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றிருந்தாலும், சந்திர உணர்ச்சி அங்கு குன்றுபோல் உயர்ந்திருந்தது. சந்திர உணர்ச்சி கொண்ட கட்சிகள் அடைந்த வெற்றியைத்தான் காங்கிரசின் தோல்வி தெரிவிக்கும் உண்மை. இந்த சந்திர உணர்ச்சியை ஆவேசத்தைப்பற்றி, குஜராத்தி—மார்வாடிகளும் அவர்களது காங்கிரசும் சிந்தித்தது கிடையாது. ஆனால் சந்திரப் புயல் அவர்களது மனஸ்திரி களை முறித்தெறிந்ததை நாம் அறிவோம். அதே புயல்தான் அவர்களே மண்ணோடு மண்ணாகவும் போகிறது.

வகுப்பு வாதம், சந்திரத்தை சிதைத்து விடும், பலத்தை பொசுக்கிவிடும், ஐக்கியத்தை அழித்து விடும்—இப்படி திட்டிக் கொண்ட பிரசங்கம் செய்தார்கள் அங்கு நேரு, தாண்டன் முதலியோர்.

காஷ்மீர் பிரச்சினை அவர்களுக்கோர் தலைவலி காஷ்மீர் முஸ்லிம்கள் இந்திராவை விட்டு நீக்கிவிட்டால் நேருவின் அதிகார எல்லை குறைந்து விடுமே! இதுதான் தலைவலிக்கு முக்

கிய காரணம் பஞ்சாபின் சந்திரக் கொடியை அங்கு பறக்கவிடுகிறும் தாராலில். இவைகள் அத்தனையும் நேருவின் அகன்ற கண்ணிற்கு தோன்றுவது வகுப்புவாதம்! மேற்குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைக்கு சந்திரம் அளித்த விட்டால் அதிகாரம், அதுவும் எதேச்சாதிகாரம், சர்வாதிகாரம் குஜராத்தி—மார்வாடிகளுக்கு செலுத்த முடியாதே! இந்தியா முழுவதும் அவர்களது சொந்தம் என்பதை நிலைநாட்டு போராடுகிறார்கள். இந்த போராட்டத்தில் பிரல்லாம் டாள்மியாவும் முக்கிய பங்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள்—கொள்கிறார்கள். அநாவது பணத்தைக் கொண்டு காங்கிரசுக்கு உதவுகிறார்கள். தேசிய இடங்கள் மூலம் நேருவையும் பட்டேலியும் உயர்ந்தோர்களின் இந்த முறையில்தான் அதிகாரத்தை அடிகரித்து வரும் வேலையில் தான் ஜின்னா அவர்கள் பாதில்தான் வேண்டுகின்ற உரிமை முழுக்கம் செய்தும் வெற்றி பெற்றார்கள். ஜின்னா உண்மையை உணர்ந்தார் உரிமை முழுக்கம் செய்தார். இங்குள்ள கணங்களுக்கு அது தெரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை!

பாதின்தான் பிரிந்து போய் விட்டது. இனி ஒரு அங்குலம் கட்டவிட்டுக் கொடுக்கப் போவதில்லை. “காஷ்மீரை விட்டுக் கொடுப்பவருடாய்வுடம் கோடிக்கணக்கில் குராய் செலவாகுமே! அகைவிடப் போவதில்லை. காஷ்மீருக்கு கா கோளமையே தொடுத்திடவேண்டும் பன்னிடை நாட்டுட்டோம். பஞ்சாப் பிரிந்து போவதை அனுமதியேம். ஆந்திரத்தின் அதி காரத்தை அதன் கையிட் கொடுப்பது உலகத்தே காரியம். யாவும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ்தான் இருக்க வேண்டும். பிரிந்து போகும் மண்பான்மையை அனுமதி யோம். குராய் மண்பான்மையை குழிதேவைத்துப் புதைப்போம். இந்திய ஒன்றல்லவா! ஒரே இனவு ஒரே நாடு அதை ஆளும் அதிகாரம் குஜராத்தி—மார்வாடிகளிடம் தான் இருக்க வேண்டுகின்றது அவர்களால் படைத்த ஆண்டவனே அறிக்கிறான்! ஆணையால் ஐக்கியம், ஐக்கியம், இக்கைக்கு தேவையா

திராவிடம் பிரிந்து, நம் துன்பமெலாம் ஒழிந்தி

னது மட்டுமல்ல, உரிமை முழுக்கம் கூட. — இந்த முறையில் சிந்திக்கிறார்கள் ஆகஸ்ட் தியசிகள்.

தேர்தலின்போது திரு—கொச்சிக்கு சுற்றுப் பிரதானத்திற்கு வந்திருந்த நேரு — “குஜராத் தியசியை வெளியே போ” என்று மத்திய மேல் எழுதலைத்திருத்ததை கண்ணூரார். கலங்கிவிட்டாரி பின் கனிப்பா உறுவாரி ஆறு தல் கூறுவதுபோல் ஆத்திரம் கொண்டார். டெல்லி செக்காட்டரியேட்டிக்குறுது மலையாளிகளை நாங்கள் புறக்கணிப்போம் என்று பயமுறுத்தினார். சகந்திர கோரம் வேண்டுமென்போர் பள்ளிக்கூடம் சென்று படித்துவர வேண்டுமென்று தன் அவாயை— உபதேசத்தைவெளியிட்டார். அந்த உபதேசத்தில் ஓர் புது தையும் இருக்கவில்லை. பாசில்தான் வேண்டுமென்று உரிமைமுழுக்கம் செய்த ஜின்னாவிற்கும் இதே உபதேசம் தான் செய்தார். பள்ளிக்கூடம் சென்று படித்துவரச் சொன்னார். ஆனால் ஜின்னா சென்றதோ கல்வி கற்க உபதேசம் தான் அளிப்பார் எனத்திருந்தது. கோரமக்களை பள்ளிக்கூடம் போகச்சொன்ன நேருவுக்கு விடைத்த பலன் என்ன? நேருவின் கால்களை சரித்திரத்தின் கண்காட்சி சாலைக்கு அனுப்பினார்கள் கோரம க்கள்! — தொல்பிளின் அடித்தளத்திற்கு அனுப்பினார்கள்! இன்று திரு—கொச்சியில் காங்கிரஸ் ஆட்சி புரிவது மூன்றாம் ஓட்டு மெஜாரிட்டியாக. அந்த மூன்றாம் ஓட்டிற்கும் ஆயுசு அதிகமில்லை. இந்தச் சண்டையை நேரு அறிபாரா?

இந்தியா ஒரு நாடாம்! இந்த ஒன்றெனும் வாதத்தை எல்லா சார்பு சார்பு திரும்பும் முறையில் இருக்கிறார்கள் கடைசியில் தொண்டை மிழிந்து மண்ணுக்கிரையாகியும் இருக்கிறார்கள். பிரபாண்டம் முழு வதும் ஒன்றெனக்கூறிய புராண மகரிஷிகளை வேண்டுமா னுது மர் சிறந்தோரென்று கூறிவிட்டாம். ஆனால் நேரு அதையு மிஞ்சிவிட்டார்! தான் அலை கள் ஆசையின் பாறைகளை உடைத்தெரிந்திருக்கிறான். ஒன்றிரண்டாகவல்ல தூற்றிக்கண்கள் — அது மட்டுமல்ல

மணல்வொழிகளாகவயும் கூட. இவை யெல்லாம் கூறி என்னப்பணி!

நேரு உயர்ந்தவாரியுக்கலாம். அவருடைய அடிப்பிராயங்கள் எல்லாம் மதிக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம். அனைத்துப் பற்றி என்சென்றுகொள்கிறோமாம். ஆனால் மக்களின் வேண்டுகோளுக்கு முன்—ஆவலுக்கு முன்—எவரும் தலைகுனிந்த தீர வேண்டும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது நேரு இந்தியாவின் ஓர் சாதாரண மனிதன்மட்டும்தான். மோதிலால் நேருவின் மகன்—கமலா நேருவின் கணவன்—இந்திரா காந்தி யின் தந்தை — அன்று சகந்திரத்திற்காக சகத்தம் எழுப்பியிருக்கலாம். ஆனால் இன்று சகந்திரம் கோறுவோரிடம் சிறியிருக்கிறார். அன்று சிறைப்பெற்று தியாகங்கள் செய்திருக்கலாம். ஆனால் இன்று ஆரியக் கணக்கில் மக்களை சிறைக்கூடும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். மாசாண எல்லையைவிட்டு ஆன்வர் சிறகையும் உயரவேண்டுமென்று நேரு கோறுகிறார். ஆனால் அவரது சிறகை இந்தியாவைவிட்டு உலகப் போக்கலக்காண மறுக்கிறது.

டெல்லி செக்காட்டரியேட்டிக்குறுது மலையாளிகளை திருப்பி அனுப்பியிருவோப என்ற கூச்சலை நாம் ஏற்கத்தயாரி கோளபூமியில் இருந்து குஜராத் தி — மார்வாடிகள் அவர்களது கொள்ளையடிவையிட்டு வெளிக்கிளைப் தயார்தானு? கொச்சி துவறமுடக்கிவிட்டு விடக்கூடும் சங்கப்பணமும், அதன் மூலம் அடையும் வெளிநாட்டு நாணயங்களும், வருமான வரியும் இன்னும் பலதும் மருக்கு விட்டுக்கொடுப்பார்கள்! வருடமொன்றுக்கு பின் குழகம்வரும் ஏற்றுமதி வரி இருந்தால் பொருள் டாட்டா கம்பெனி போல ஆறுதொழிற்சாலைகள் உண்டு பண்ண. ஆறுமீசம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம். நேருவானு தும் சரி, உரைத்திட்ட அந்த வார்த்தை அனுவசிய மானது. அவர் மூதாதையர் தேடிவைத்த செத்தல்ல டெல்லி செக்காட்டரியேட்டி, அங்கு அனைவருக்குச் சமஉரிமை உண்டு. யாரும் யாரும் திருப்பி அனுப்புவேன் என்று

சொல்லிப் பயப்படுத்த வேண்டிய தில்லை. அப்படி அவர்கள் மலையாளிகளையும், தமிழர்களையும், தெலுங்கர்களையும் திருப்பி அனுப்புவதாயிருந்தால் செக்காட்டரியேட்டி என்ற ஒன்று அக்கிருக்காது என்பதை நேரு மனதில் பதியவைக்க வேண்டும்.

இப்படி இருந்தும் அவர்களுடைய போக்கைப் பார்த்தால் காதி யற்ற மலையாளிகளை டெல்லி செக்காட்டரியேட்டில் இடம் கொடுத்து உதவுகிறார்கள் என்று தோன்றும். இப்போப்பட்ட எண்ணம் — முதலாளித்துவ எண்ணம் அவர்களது மனதைவிட்டு அகலவேண்டும். இந்தியா முழுவதும் தங்களுடைய தென்ற விண்ணத்தைவடநாட்டார் விட்டொழிக்க வேண்டும். கௌன்சிலையும் சிப் செக்காட்டரியையும் நியமித்து அனுப்பும் முறையை நிறுத்தவேண்டும். கோளத்தின் எந்தவித விஷயம்களையும் ஆராய கோள மக்களுக்கே சகல உரிமைமற்றிட்டு கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் அடுத்த பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு சிச்சமாய்க் கிடைப்பது ஸூஜயம்தான்.

சிறுத்தைகளைப் புள்ளிகள் தானாக மாய்ந்துவிட்டாது. குஜராத் தி — மார்வாடிகள் தங்களுது வஞ்சகப் போக்கை அவர்களாகவே மாற்றிக்கொள்ளமாட்டார்கள். இதை நாம் அறிவோம். பொதுத்தேர்தல் அளித்த பாடங்களைப்பற்றி— ஆராய முற்பட்ட கல்கத்தா அ. இ. கா. க. அப்பாத்தெரி சரியான பொருளை தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டவே இத்தனையும் உரைத்தோம்.

வடநாட்டு சார்பு யிருந்த சினிமூன் உறுதிபாக நின்ற போரிட்டு வாகைக்கு வேண்டும்.

கவிழ்ந்தது

பஞ்சாய் மாசாணத்தைச்சேர்ந்த பெஞ்சா ரூஜ்யத்தில் அமைக்கப்பட்ட சாங்கிரல் மந்திரிசபை சகிழ்ந்தது. ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னணியின் மந்திரிசபை அமைக்கப்பட்டது.

ஹூக்கா பிடியுங்கள்!

கவர்னரகவந்திருக்கிறார் பிரகாசா அவர் கட்டோரின் பூணை எதிர்ப் போடு பதவியேற்ற புண்ணியசெலிவிடாது, கூடாது என்று பொது மக்கள் புரட்சிக்குரல் எழுப்பியும், கவர்னரகவந்தப்பட்டுள்ள கனவான் ஆச்சாரியாரின் அத்தந்த நண்பர்—அவரிட்கு கோட்டைத் தாண்டாத அரசியல் தர்மபத்தினி! அனந்தசயனம் அய்யங்கார் ஆலவட்டம் வீசு, கோபாலசாயி அய்யங்கார் குதூசலத்தான் வழி உட்பு அனுப்ப, சந்தானம் சந்தோஷச் செய்தியிட, அக்கார வடிசுதும், ஆமையடி வடையும் செய்து விருந்தண்டு, மிகிழந்து அக்கிரகாரங்கள் ஆடிப் பாத கவர்னராக வந்தார் பிரகாசா.

வந்ததிலிருந்து, 'அவர்கள்' மனங்கூரீய பேசுகிறார்—செய்கிறார்.

பிரகாசா நிறைய பேசுகிறார்—அவர் பேசும் கூட்டங்களுக்கு குறைவில்லை.

சென்னைக்கு கவர்னர் அவர்கள் கவர்னர் என்றால் சாதாரணமானவரா? அதிகாரங்கள் அத்தனைக்கும் அவரே தலைமை பிரிவினைகளுக்கு எல்லாம் மேலான மகாகனம்! இங்கு காட்டின் வாழ்விக்கும், தாழ்விக்கும் காரணமானவர்! மிகப்பெரிய பொறுப்பு — மிகப்பெரிய பதவி! அதனை ஏற்றுள்ள பிரகாசா சாதாரணமாகவா பேசுவார்! அறிவு மனங்கமழும் அற்புத யோசனைகையல்லவா அன்றித் தருவார்! கேட்டவரும், கேட்டவர் சொல்லக் கேட்டவரும் கேட்டுக் களிப்படையச் செய்யக்கூடிய கருத்துரைகளைத்தான் கவர்னர் கூறிவருபார்! அவர் பேச்சை ஏடுகள் மூலம் படித்திருவோர் பரவசு தீரோடு பாராட்டக் கூடிய உயரிய அறிவுரைகளைத்தான் உதிர்ந்திருப்பார் என்றதான் நீங்கள் நிரூபிப்பீர்கள்!

நம்மை வெல்லாம் திணைக்கவைத்துவிட்டார் பிரகாசா—திக்கிரமையே ஏற்படுகிறது, அவரது பேச்சைக் கேட்டவுடன் அவர் பெயரே பிரகாசா—ஆகவே அவர்களுக்குத், செயலும் 'பிரகாசமாகத்

தானிருக்கும் என்று எண்ணிடலர்கள் எல்லோரையும் பிரமிக்கவைத்துவிட்டார், தனது பேச்சின் மூலம்!

அவர் பேச்சிலே பிரகாசம் இருக்கிறதோ, இல்லை யோ, புணையடிக்கிறது — மன்னிக்கவேண்டும், புணைபென்றால், கண்ணைக்கிரக்கும் சாதாரண புணையல்ல, மூக்கைத் துடைக்கும் நெடி!

பிரகாசாபைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டேயிருந்தால், அவர் பேசிய பேச்சை எப்பொழுது கேட்பது என்று துடிக்கிறீர்கள். இனிமேல் உங்கள் ஆவலைத் தடுக்கவில்லை.

திருப்பதி சென்று, வேங்கடத்தரினை தரிசித்து விட்டு அவர்திரும்பிவிடவில்லை. காணாது திரும்பினார். அங்கு தங்கள் குறைகளை எடுத்ததைத் தன்னாள். அவர்களுக்கு உருக்கமுடன் உபதேசம் செய்துள்ளார் கவர்னர்.

கவர்னர் பிரகாசா பேசுகிறார்—கவனமாகக் கேளுங்கள் — காதுகளைத் திட்டிக்கொண்டு, கருத்தோடு கேளுங்கள்.

கவர்னரிடம் குறைகளைச் சொல்கிறீர்கள் தொழிலாளர்கள். அவர் யோசனை அருளுகிறார். அந்த உலையாடலைக் கேளுங்கள்.

"கவர்னர் துரையே, வணக்கம்"

"நீங்கள்....."

"பீடி சுற்றிப்பிழைக்கும் ஏழைப் பிரஜைகள்?"

"உங்கள் குறை?"

"குறைகள் ஏராளம் — முக்கியமானது கூலி மிக்க குறைவு"

"பைத்தியக்காரர்களே, கூலி குறைவாக இருந்தால் என்ன! ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லாமல் இருக்கிறீர்களே—அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்"

"விலைவாசி அதிகமாக..."

"விண் பிரச்சினை....."

"வயிற்று சோற்றுக்கு..."

"ஐயோ போதும் — இனி நான் சொல்லப்படிக்கேளுங்கள்"

"அப்படியே, அப்படியே"

"நீங்கள் எல்லோரும்—ஹூக்கா பிடிக்கவேண்டும்"

"என்ன....."

"ஏன் விழிக்கிறீர்கள்? இனி உங்களில் யாரும் பிடியைக் கையாலும் தொடக்கூடாது—தெரியுமா? எல்லோரும் ஹூக்கா பிடிக்கவேண்டும்"

"என்னங்க....."

"கவர்னர் நான் சொல்கிறேன்—அதில் கருத்தில்லாமல் இருக்குமா? உங்களுக்கு வயிரா உணவு இல்லை—ஏன்?"

"நல்ல வீணாவு..."

"வீணாவு இல்லை. வீணாவு இல்லாததற்குக் காரணம் வயல்கள் வளமாக இல்லை. வாயல் வளமியுந்திருப்பதற்குக் காரணம்?"

"தண்ணியில்லிங்க, எழமான"

"தண்ணீர் இல்லாததற்குக் காரணம்?"

"மழை பெய்யவில்லையே"

"அப்படியானால், தண்ணீருக்கு என்ன செய்யலாம்? கிணறுகள் தோண்டவேண்டாமா?"

"கிணற்றுக்கும் ஹூக்காவிற்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"அதுதான் கவர்னருக்கும், உங்களுக்கு முள்ள வித்தியாசம்—நீங்கள் எல்லாம் பிடியை விட்டுவிடுகிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்—ஹூக்காவை பிடிக்கத்தலும் வந்து விடுகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், ஹூக்கா பிடிக்க நீர் வேண்டும். அந்த நீர் சீடைக்கவல்லியேயன்றால் என்ன செய்யீர்கள்—மண் வெட்டியையும், கட்டப்பவையையும் தேமாட்டாள்களா! எப்படி நம் யோசனை!"

ஏதோ, பைத்தியக்கார ராஜாவுக்கும், விதாஷ்கனுக்கும் நடைபெறும் உரையால் என்று எண்ணிவிட்டீர்கள். இந்த முறைமில்ல, பிடித்தொழிலாளர்கள் குறைகளை நீக்க, யோசனை கூறிய பிரகாசா பேசியிருக்கிறார். ஹூக்கா பிடிக்கச் சொல்கிறார் பிரகாசா அவர் நமக்கு கவர்னர் — அவரையும் அருமனாகச் சிருக்கிறோம், இன்னமும் நாம் நமக்குபொர் மக்கள்!—நம்மையும் தாங்கள்க் கொண்டுருக்கிறது இந்த பூமி—இதற்குப் பெயர் நாடு! உம், ஹூக்காபைப் பிடித்தாவது, இந்த அவமானத்தை, புகையாக்கித் தள்ளவேண்டும்புகளும்!